

Publicerad 2009-08-16 08:40 av Ingmar Hård

kommentar kring en text från min bok OCH DAGARNA GÅR

oändlighetsslut

efter mitten av augusti

sommarn

förr oändlig

sluter sig stilla om höst

och jag sitter ute i morgonbetraktelse

med kulingruskade träd i en fågeltyst värld

natten har varit mörk

men vårtbitare sjöng

och kattuggla ropade som i engelsk deckare

"som när man just skulle börja skolan"

skriver jag

"som när oändligheten ändå tog slut"

skriver jag

minns jag

"Men först måste sommarn börja. Och i barndomen fanns ingen riktig sommar, innan man först hade haft skolavslutning. En sådan som var syrénsoftande och björklövsprydd. När hela det oändliga lovet låg orört framför en! Som ett mirakel! Och på den tiden var det frågan om nästan tre månader! En oöverskådlighet.

"Mamma, tycker du också att sommarn nästan inte kan ta slut?" frågade Ruben sin mor, när de gick nerför skoltrappan efter avslutningen med »Den Blomstertid« ännu sjungande i öronen. "Jag älskar sommaren!"

"Jag älskar också sommaren", svarade mor. "Men för en vuxen är det lite annorlunda, förstår du. Tiden går liksom fortare, när man blir äldre. Och så upphör inte arbetet för en mamma bara för att det är sommar. Jag menar, det blir inte som för ett barn, när skolan stänger. Men jag tyckte också att sommarn nästan var oändlig, när jag var barn. Och jag älskar fortfarande sommaren". Det där sista gjorde Ruben glad och han sprang studshoppande in i sin barnsommarn".

minnes jag

och nu som då

undrar jag

hur det senare kommer att kännas

när fötterna vadar lön

när första frosten biter

när mörkret riktigt trycker

innan

man

sen

bah

är där igen

i oändligheten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten